

[Kirsten Madsen]

forskningsstøtte over skatteydermidler, hvor projekterne derfor skal godkendes. Det giver langt bedre muligheder, at virksomheden er helt frit stillet og selv kan bestemme, hvilke forskningsprojekter der skal afholdes. Dermed får virksomhederne også selv alle de fordele og risici, der er forbundet hermed. At dette kan være en endog meget favorabel model, kan man se ved at kaste et blik på medicinalindustrien, der i dag er en guldgrube. Medicinalindustrien ville sagtens have kunnet undvære skatteyderbetalt støtte, især med de priser, den tager for sine forskningsresultater.

Det har været resultatorienterede forskningsopgaver, der i vid udstrækning har lagt guldægge.

Hvorfor tror man, at det forholder sig anderledes på andre felter, hvor der er brug for forskning?

Af OECD er Danmark blevet kritiseret for den spredte forskning, altså uden mål, og for ledelsen af denne forskning. Det er uheldigt, at hvert ministerium skal have hver sin forskning. Forskning bør koordineres mere, og en række forskningsaktiviteter bør helt udgå eller indskrænkes væsentligt – præcis som nogle af vore forskningsinstitutters ledere selv har peget på – f.eks. ved selektering af forskningen.

Jeg er enig med regeringen i udtalelsen om, at forskningens resultater skal udnyttes. Jeg er bare ikke enig i, at skatteyderne skal finansiere andet end grundforskningen.

Jeg er også enig i, at dansk erhvervslivs forskning skal have adgang til databaser, der giver et fuldstændigt overblik over den danske forskning, der er skatteyderfinansieret; men jeg mener, at det, det koster at bruge disse databasers oplysninger, skal finansieres af det private erhvervsliv, der får fortjenesten af den resultatgivende forskning. Derfor skal erhvervslivet også være risikovilligt, men naturligvis efter den førnævnte Fremskridtsmodel, der giver mulighed for at afskrive 125 pct. af forskningsudgifterne.

Jeg vil da lige nævne, at ordningen med afskrivning af de 125 pct. allerede er indført for virksomheders deltagelse i internationale forskningsprogrammer, f.eks. ESPRIT, og det virker glimrende.

I redegørelsen nævnes, at det juridiske og praktiske grundlag for kommerciel udnyttelse af offentligt ansatte forskeres forskningsresultater skal afdækkes. Det er jeg helt enig i. Efter min mening må der her gælde de samme regler, som gælder for firmaansatte forskere, nemlig at det firma, der betaler for de enkelte forskeres forskning, også har rettighederne til den forskning og de resultater, som firmaet har betalt for.

Naturligvis bør de offentligt ansatte forskere have de samme juridiske forhold. Sagt på en anden måde: Når skatteyderne betaler for disse forskere, må det være selvklart, at det er skatteyderne, der med nedsættelse af skatterne får den økonomiske fordel af de opnåede kommercielle rettigheder til succesrig forskning. Men som før nævnt vil jeg foretrække Fremskridtsmodellen; den vil skabe dynamik.

Hvorvidt den danske indsats inden for fødevareteknologi skal fastholdes, fordi det er en dansk styrkeposition, må blive erhvervslivets egen afgørelse, da det efter Fremskridtspartiets mening ikke er et skatteyderprojekt, men må betragtes som et kommercielt projekt.

Hvorvidt den danske indsats inden for fødevareteknologi skal fastholdes, fordi det er en dansk styrkeposition, må blive erhvervslivets egen afgørelse, da det efter Fremskridtspartiets mening ikke er et skatteyderprojekt, men må betragtes som et kommercielt projekt.

Ligeledes må det strategiske miljøforskningsprogram gøres til et kommercielt område. Der er penge i miljø, også internationalt.

Hvorvidt placeringen af Det Europæiske Miljøagentur i Danmark vil medvirke til en yderligere styrkelse af Danmarks stærke position på området, vil vise sig. Det kommer noget an på, hvordan ledelsen bliver i dette land.

Med hensyn til den danske deltagelse i internationalt forskningssamarbejde vil det være naturligt, at der også her ses på det juridiske og praktiske grundlag for kommerciel udnyttelse af offentligt ansatte forskeres forskningsresultater. Her må de føromtalte forhold give skatteyderne skattelettelser, hvis der opnås resultater. Det må være en naturlig konsekvens af at give grundforskningen støtte. Naturligvis vil den firmabetalte forskning ikke bliver berørt. De samme forhold gælder naturligvis for forskningssamarbejde i Europaunionen, som vi er blevet en delmængde af ved sidste folkeafstemning i Danmark. Det er der mange der glemmer indimellem.

Indsatsen til sikring af den videnskabelige og teknologiske kompetence i østeuropæiske lande skal selvfølgelig betales kommercielt, da vi ellers som filantropi sælger ud af Danmarks muligheder for eksport af knowhow. Men det kan da overvejes, hvorvidt den skatteyderfinansierede grundforskningens resultater kan yde